

Stichting Albanië Comité

Nieuwsbrief

JUNI 2023

*Zijn naam zal voor eeuwig blijven; zolang de zon er is, wordt Zijn naam van kind tot kind voortgeplant.
Zij zullen in Hem gezegend worden (Ps. 72:17a)*

ALBANIË MAAKT INDRIUK OP JONGEREN GEREFORMEERDE KERK BUNSCHOTEN SPAKENBURG:

*‘We hopen dat zij iets hebben mogen
voelen van de Liefde die wij hebben
en willen delen’*

In de meivakantie hebben maar liefst elf enthousiaste jonge meiden vanuit de Gereformeerde Kerk Bunschoten Spakenburg o.l.v. kerkelijk werker jeugdwerk Wouter Bos en zijn vrouw Marriët een bezoek gebracht aan Albanië. De groep kwam in aanraking met het hulpverleningswerk

*‘We hadden gezien naar welke huisjes
de kinderen terug zouden gaan.’*

in de Albanese bergdorpen door Elske en Jasmijn Ruizendaal, die samen deel uitmaken van de kerkelijke gemeente in Bunschoten Spakenburg en nauw betrokken zijn bij het Albanië Comité. Door middel van diverse inzamelingsacties bracht de jongerengroep geld bijeen om in Albanië aan de slag te kunnen met diverse klusactiviteiten rondom het kindertehuis in Mushqeta. Ook maakte de jeugd door middel van sport en spel kennis met de kinderen uit het kindertehuis, werd een dagprogramma voor een psychiatrische kliniek georganiseerd, konden voedselpakketten uitgedeeld worden bij de Roma families en kregen de kinderen en gezinnen uit het KANS-project bezoek van de groep.

Het uitdelen van de voedselpakketten ging gepaard met wat extra lekkernijen en traktaties, die de kinderen uit de allerarmste gezinnen nóg meer lieten stralen. ‘Op een zonnige zaterdagochtend om 10.00 uur stond de minibus weer klaar om de groep op te halen voor een bezoek aan het bergdorp Zali’, vertellen Jasmijn en Elske. ‘Met tassen vol boodschappenpakketten en vanuit de kerk ingezamelde knuffels, verzorgingsproducten, bellenblazen en ballonnen stapten wij uit bij de flat, waar de eerste families werden bezocht. Wij troffen vooral oma’s met kinderen thuis aan. De moeders werken veelal op het land. Ondanks de zeer kleine en soms ook zeer vervuilde ruimtes, werd iedereen welkom geheten in hun huis. Overweldigend waren hun gastvrijheid en dankbaarheid. De dankbaarheid werd geuit door knuffels, hun glimlach, snoepjes, walnoten en fruit. Alle kinderen werden uitgenodigd om buiten bij de flat plezier te maken, bellen te blazen, knuffels te ontvangen en met ballonnen te spelen. Ook werd de lokale shop bezocht om blikjes cola, zakjes chips en lolly’s te kopen en uit te delen. Nadat er wat foto’s werden gemaakt, liepen we verder het bergdorp in via een steile kiezelweg die voor de minibus niet begaanbaar was. Hier bezochten we nog een aantal families. Veel kinderen die we deze zaterdagochtend hadden ontmoet, kwamen maandag naar het kindertehuis voor een feestelijke dag vol activiteiten. Hier hadden wij van tevoren al enorm veel zin in!’

Ballonnen en chips voor de kinderen.

Touwtjespringen en stoepkrijten

Op zondag bezocht de groep met elkaar de lokale kerk. Wouter preekte tijdens de kerkdienst en de jongelui zongen het lied '10.000 redenen voor dankbaarheid', deels in het Albanees, Engels en Nederlands.

'Dit was voor iedereen een hele bijzondere ervaring. De liefde van God was duidelijk aanwezig,' hebben Elske en Jasmijn ervaren.

's Middags werden er voedselpakketten uitgedeeld in de bergdorpen en verder een beetje rust gehouden, want op maandag zou er een leuke dag worden georganiseerd voor de kinderen van het kindertehuis.

'Na het ontbijt op maandagmorgen (gemaakt door Amber en Julia) werden alle spellen die we uit Nederland hadden meegenomen in elkaar gezet,' laat Marriët namens de reisleiding weten. 'Hierna was er nog wat tijd over en speelden we 'Tien tellen in de rimboe', een soort verstoppertje. Uitgeput van al het rennen, maar enthousiast voor de dag, liepen we naar beneden waar de kinderen al op ons wachtten. Er stond muziek aan en de kinderen leerden de meiden een traditionele dans. Hierna begonnen we met onze activiteiten. Als eerste gingen we haren vlechten, schminken en knutselen. Alle kinderen waren druk bezig en ondertussen werden de spellen voor later alvast klaargezet. Per tweetal kregen we een groepje kinderen, waarmee we alle spelletjes langsgingen, zoals zaklopen, blikgooien, pittenzakjes gooien, touwtjespringen en stoepkrijten. De kinderen waren erg enthousiast (en wij misschien nog wel meer). Na de spelletjes was het tijd om even te eten. Een bol met kaas, ham, tomaat en komkommer ging er lekker in: vullend en gezond. Het brood was ook nog eens lekkerder dan het brood dat wij zelf gewend zijn, dus dat was een leuke meevaller. Terwijl wij aan het eten waren, arriveerden er wat mensen die het middagprogramma zouden verzorgen. Ook dit werd heel leuk gedaan. Zij waren verkleed en deden allerlei spelletjes en dansjes

met de kinderen. Ook werden er nog ballonnen uitgedeeld. Toen de kinderen weer naar huis gingen, kregen ze van ons een zakje snoep mee en een zweefvliegtuigje. Bij het afscheidnemen beseften we, dat we twee dagen ervoor hadden gezien naar welke huisjes de kinderen terug zouden gaan en in welke slechte omstandigheden ze elke dag en nacht leven.'

Pannenkoeken en een 'bakkie'

De jongeren namen even de tijd om bij te komen op hun kamers, maar niet lang, want er moest nog een hoop gebeuren. Zoals een bezoek aan een psychiatrische

Schminken is altijd succesvol.

Sport- en spelactiviteiten.

kliniek, waar de jeugd met de mensen die daar verbleven pannenkoeken zouden gaan eten.

'De pannenkoeken moesten van tevoren gebakken worden. Het ging niet om een paar pannenkoeken, maar om ongeveer 120,' laat Marriët weten. 'Merel, Emma en Ellen gingen als eerste aan de slag, want zij hadden dienst om het avondeten te bereiden. Wij aten de avond ervoor namelijk ook pannenkoeken, dus mooi makkelijk. Na het eten ging een gedeelte van de meiden eveneens aan de slag met bakken, terwijl de rest van de groep verder ging met kaarten schrijven voor de mensen in de kliniek. Ondertussen waren Vera, Elske, Jasmijn en ik boodschappen gaan doen. Dat gebeurde in een heel groot winkelcentrum, waardoor we een poosje weg waren, drie uur om precies te zijn. De rest van de groep werd al een beetje ongerust, maar wij hadden het ontzettend gezellig (en we hebben daar ook even rustig een 'bakkie' gedaan, wat ook de reden kan zijn dat het wat langer duurde). Toen wij terugkwamen, waren de pannenkoeken klaar en hebben we nog een potje 'Wie ben ik' gedaan. Hierna zijn we lekker gaan slapen. Want de volgende ochtend stond het ontbijt namelijk om 7.00 uur alweer klaar!'

Speeltoestellen opgeknapt

De speeltoestellen op het terrein van het kinderkuis waren aan een opknappbeurt toe. De toestellen zijn dertien jaar geleden gesponsord door de Baptistengemeente uit Huizen en worden nog steeds bijna elke dag gebruikt. Het schildersbedrijf Schmidt-Koelewijn B.V. uit Bunschoten heeft de jongerengroep vanuit Nederland geadviseerd over de juiste materialen en verf en een groot deel gesponsord. Daar is het Albanië Comité heel blij mee. De jongeren van de Gereformeerde Kerk Bunschoten Spakenburg zijn meteen op de eerste dag van hun verblijf in Albanië actief aan de slag gegaan met schuren, voorbehandelen en schilderen. Dat leverde een prachtig resultaat op onder leiding van 'huisschilder' Merel. De speeltoestellen kunnen weer tegen een stootje en zullen ongetwijfeld voor nog heel veel jaren speelplezier zorgen voor de kinderen van het kinderkuis.

Psychiatrische kliniek Elbasan

Een onvergetelijke en bijzondere ervaring voor de meiden was een bezoek aan de psychiatrische kliniek in Elbasan. 'Wij hebben een aantal uren meegekeken en activiteiten gedaan binnen de muren van deze grootste gesloten psychiatrische kliniek van heel Albanië,' vertellen Jasmijn en Elske. 'In deze kliniek verblijven maar liefst 310

mannen en vrouwen op gesloten afdelingen vanwege een psychiatrische aandoening of verstandelijke beperking. Onder leiding van en in samenwerking met Wilma Verburg is het mogelijk geweest om een ochtendprogramma te verzorgen op de dagbehandeling, waar wij zo'n 40 patiënten hebben mogen ontmoeten. Wilma heeft samen met haar man Fred Westerink een stichting, die zich met name richt op gevangenzorg in Albanië. Wilma is sinds 2009 verbonden als consultant aan de psychiatrische kliniek in Elbasan, ingezet vanuit het WHO (World Health Organization), maar na drie jaar als vrijwilliger. Fred en Wilma voelen zich door God geroepen om eraan bij te dragen mensen hun waardigheid terug te geven. Wilma heette ons welkom samen met Adela, de vertegenwoordiger van het psychosociale en dagbestedingsteam bij de poort van de kliniek. We werden vervolgens via de binnenplaats naar de ruimte waar dagactiviteiten plaatsvinden geleid.'

Wenskaarten voor de patiënten van de psychiatrische kliniek.

Verstoten door hun familie

'Wilma en Adela vertelden ons over de kliniek en hoe hier heel veel jaren geleden mensen naakt op de grond lagen, omdat er totaal geen voorzieningen waren. De meubels die er nu staan, komen uit Nederland en ook de dagbesteding is gebouwd door Nederlandse vrijwilligers. De kliniek is ook vandaag de dag nog in zeer slechte staat. De zorg wordt verleend door de verpleging, waarbij je ziet dat ze echt goede intenties hebben en ook geraakt zijn door de omstandigheden. Maar het is zeer ingewikkeld om hier een verandering te kunnen bewerkstelligen,' weten Jasmijn en Elske. 'Het leven in deze kliniek is mensonterend. Het gebouw bestaat uit twee vleugels: mannen en vrouwen zijn van elkaar gescheiden. Het is nog maar sinds twee jaar mogelijk dat de betere patiënten elkaar gezamenlijk kunnen ontmoeten op de dagbesteding. Hier komen elke doordeweekse dag zo'n 40 mensen bij elkaar. De meeste patiënten komen helaas nooit de afdeling af. Zij ontvangen ook zelden tot nooit bezoek en zijn veelal verstoten door hun familie. Na deze korte introductie, zagen we hoe de patiënten plaatsnamen aan tafels op de binnenplaats. Met blijde gezichten en vol enthousiasme werden wij begroet en

welkom geheten. Er waren door de jongerengroep zeker 150 pannenkoeken gebakken, die werden rondgedeeld en met smaak opgegeten. Eén patiënt vond de stroop zó lekker, dat de fles aan zijn mond werd gezet.'

Kale kamers met niets

'Wouter en Julia speelden ondertussen een spelletje domino met een aantal mannen. Na het drinken van frisdrank en het eten van pannenkoeken, werd een spelletje bingo gespeeld. Wilma gaf aan dat zij tien jaar geleden voor het laatst bingo gespeeld had en dat ze benieuwd was hoe iedereen hierop zou reageren. Een deel kon het zelfstandig, velen hadden hulp nodig van de jongeren. De sfeer was goed. Iedereen genoot zichtbaar. Er vielen bingo's, vals of goed, het maakte niet uit. Iedereen was blij. Er werden nog nagels gelakt bij de vrouwen en handen ingesmeerd met handcrème. Het programma zat er bijna op. De Gereformeerde Kerk Bunschoten Spakenburg heeft met elkaar maar liefst 300 bemoedigende kaarten geschreven. Deze kaarten mochten we uitdelen op de afdelingen, samen met lekkere cake voor alle patiënten. Dit wordt zeker niet altijd toegestaan. Omdat de ochtend zo goed en in harmonie was verlopen, mochten wij met de staf mee de afdelingen op. In twee groepen maakten we na elkaar een ronde door het grote pand. De geur van urine en ontlasting konden wij bij binnenkomst al niet vermijden. Maar naarmate we dichterbij de afdeling kwamen, werd het alleen maar erger. De eerste groep kwam terecht in een lange gang met kale muren, waar zo'n zes slaapzalen waren. In elke slaapzaal stonden aan beide kanten vijf bedden. In bijna elk bed lag een patiënt, zo'n tien patiënten in één kamer. Kale muren, geen stoelen, geen kledingkast, geen nachtkastjes, niets. Dankbare gezichten hebben we gezien, maar ook mannen die hun ogen niet open kregen of niet zelfstandig tot zitten konden komen. Zó zwaar verdoofd waren ze door de medicatie. Om stil van te worden...'

Machteloos en vol emoties

'De tweede groep kwam op een afdeling waar alle patiënten deel konden nemen aan een tafel waar de lunch werd bereid. Ook hier was er niet voor iedereen een zitplaats, omdat er gewoon te weinig stoelen zijn.

Vuile kleding, te kleine kleding, veel te grote kleding, kleding met gaten, we hebben het allemaal gezien. De wenskaarten werden als een lot uit de loterij ontvangen en de cakejes veelal gelijk met smaak gegeten. Als helden werden we ontvangen...

Machteloos en vol emoties kwam de groep weer bij elkaar. Hóe heftig was het, wat wij zojuist met elkaar hadden meegemaakt. Wilma blijft haar werk voortzetten. Deze ene dag hebben we met de groep een stukje hoop gebracht, hoop en verlangen voor Wilma voor meer van dit soort dagen. En ook hoop en besef bij de werkers, nadat zij onze emoties hadden gezien en beseften dat er veel aandacht voor deze mensen nodig is. Maar ook hoop op een lichtje in de harten van deze patiënten en dat zij iets hebben mogen voelen van de Liefde die wij hebben en willen delen. Hoe bijzonder was het, dat de groep vanwege hun acties in Nederland een gift kon schenken van € 1000,- voor de dagbesteding. Wij vertrouwen er volledig op dat dit bij Wilma en Adela in goede handen is. Meer kunnen wij nu niet doen, alleen aan God in gebed vragen: 'Heer, zegen dit werk. Zegen de staf, zegen de directie. U laat niet los wat Uw hand begon. Houd de patiënten vast, wees bij hen, kom met uw Geest, kom met uw Liefde. Amen.'

Wasbeurtje lieve kinderkoppies

'Op woensdag brachten wij een bezoek aan de Roma families bij hun barakken in Tirana', vertellen Jasmijn en Elske verder. 'Natuurlijk kwamen we niet met lege handen. We namen voedselpakketten mee, vliegtuigjes en knuffels voor de kinderen. Maar nog veel specialer was, dat het team dat op maandag het feest bij het kinderkuis had verzorgd, eenzelfde soort feestje bij de Roma's ging houden. Vol enthousiasme voor wat komen zou, stapten we met elkaar uit de bus. De kinderen kwamen ons al tegemoet rennen en vele knuffels werden uitgedeeld. Hun leefomgeving en de staat van de woningen is nog steeds even slecht als de jaren ervoor: met vele gezinsleden in een kleine kamer, kapotte daken, erg veel afval en kapotte kleding op de grond. Kinderen en moeders zie je zonder schoenen lopen en er zijn veel lieve kinderkoppies die wel eens een wasbeurtje kunnen gebruiken. De wat oudere jongens waren niet allemaal even aardig. Zo kregen we ook te zien wat leven in zo'n omgeving voor

Voedselpakketten uitdelen.

invloed kan hebben op je gedrag. Nadat de gezinnen per familie hun voedselpakketten hadden gekregen, werd er gezocht naar elektriciteit om de muziekinstallatie aan te sluiten. Gelukkig werd dit geregeld en kon het feestje beginnen. Iedereen begon meteen te dansen; de sfeer zat er goed in.

Kleding uit eigen koffers

'Het feestje liep allemaal een stuk minder georganiseerd dan bij het kindershuis, maar de kinderen en de ouders hadden dikke pret. Ook kinderen uit de buurt kwamen op de muziek af. Normaal gesproken zou je zoiets niet zien bij deze families, maar iedereen mocht meedoen. Er werd gedanst, er werden spelletjes gespeeld en ballonnen uitgedeeld. Wat bijzonder om juist deze families een mooi feestje te kunnen geven', vinden Jasmijn en Elske. 'Voordat het tijd was om 'goodbye' te zeggen, deelde de jongerengroep drie tassen met kleding uit. Deze kleren

hadden zij uit hun eigen koffers gehaald, omdat ze de kleding graag wilden delen met de Roma mensen. Bijzonder, om zo zelf te zien hoe blij zij waren met een nieuwe trui of een nieuw shirt. De hulp voor de Roma families blijft heel erg hard nodig. Het Albanië Comité steunt al heel wat jaren maandelijks het buurthuis, dat zich uitsluitend voor deze Roma families inzet. Hier vinden kerkdiensten plaats, kan drie keer in de week een gezonde maaltijd worden gegeten en worden verschillende activiteiten aangeboden aan kinderen en moeders (zoals bijeenkomsten over persoonlijke hygiëne). De stichting draagt dit buurthuis een enorm warm hart toe. Wij brachten als groep voedsel voor de gaarkeuken en kregen allemaal een glaasje fris aangeboden. Er was regen voorspeld, maar wij kregen een lekker zonnetje. We zijn nog steeds dankbaar voor deze prachtige middag en alle indrukken en activiteiten tijdens ons bezoek aan Albanië.'

DAKEN WEER LEKVRIJ – JONGEREN KUNNEN AAN DE SLAG:

'We gaan er samen iets moois van maken'

Het dak van de flatwoning van het echtpaar Nole en Fiqu is weer lekvrij. De jongeren kunnen aan de slag om de binnenkant op te knappen.

De Huizer jongeren die aankomende zomer naar Albanië afreizen, gaan een huisje van binnen opknappen waarvan onlangs het lekkende dak is gerepareerd. De flatwoning is van een ouder echtpaar, waarvan de vrouw astma heeft. Het dak was al lange tijd lek, wat niet bevorderlijk was voor haar ziekte. Dankzij sponsorgeld en de Wikkelloekenactie kon het dak gerepareerd worden, zodat de jongelui aan de slag kunnen. Naast het dak van het echtpaar Nole en Fiqu, is er nog een dakrenovatie uitgevoerd. In het vroege voorjaar

is Luli Cenolli samen met zijn werknemers druk in de weer geweest om beide daken lekvrij te maken.

Het dak van de flatwoning van Nole en Fiqu kwam afgelopen winter al in het vizier van Anne-Lise Lubbers toen zij het echtpaar diverse malen bezocht.

'Altijd was het muf en vochtig in huis en geregeld stonden er teiltjes om het water op te vangen', vertelt Anne-Lise. 'De muren waren zwart uitgeslagen. Nu het dak weer gemaakt en lekvrij is, zijn we begin mei met een klusjesman gaan kijken of de muren in het huisje al goed droog zijn. We willen graag met de jongerengroep uit Huizen de binnenkant van deze flatwoning opknappen.'

Fris in de verf

'De klusjesman gaat, voordat de groep komt, alvast wat voorwerk doen. We hebben ook gekeken wat er verder nog allemaal gedaan moet worden. Er is een nieuw raam nodig en drie nieuwe deuren. Ook willen we een klein keukentje realiseren. De jongeren kunnen dan de muren schilderen en kijken wat er nog meer nodig is om het gezellig te maken. Verder zijn we bij het huisje van Rita geweest. Ook haar dak is gerepareerd en ook in dit huisje komt nu geen regen meer naar binnen. In deze woning willen we

de muren opnieuw sauzen en graag het huisje wat gezelliger maken voor haar, zodat alles weer lekker fris in de verf staat. Verder moet de slaapkamer aangepakt worden en willen we een ander bed neerzetten en een kast. Nu liggen alle kleren op een hoop, omdat de kast die er staat uit elkaar valt. De klusjesman zal verder een afdak op het balkon maken. Al met al is er genoeg te doen voor de Huizer groep. We kijken uit naar de zomer, zodat we er samen met de jongeren iets moois van kunnen maken.'

Ook het huisje van Rita heeft geen last meer van lekkage.

HUIZER JONGEREN IN DE STARTBLOKKEN OM NAAR ALBANIË TE GAAN:

‘Gezegend, om voor anderen tot zegen te zijn’

Adri-Nelle Teeuwissen, Kim Bunschoten, Julia Kooij, Jenneke Hansman, Merel Wiesenekker, Anne Kos, Anna Veerman, Leonard van Esterik, Lidewij Schaap, Marthe Loïs Boor, Serge Bigot, Benjamin Kooij en Reinier Kuipers staan in de startblokken om eind juli af te reizen naar Albanië. De weken voorafgaand aan deze reis staan in het teken van voorbereidingen voor de VakantieBijbelweek en het voeren van acties om zoveel mogelijk geld op te halen. Dat gebeurt met veel enthousiasme, dus dat belooft veel goeds tijdens de reis.

De groep staat dit jaar onder leiding van Anne-Lise Lubbers, Margreet Visser en Gerard & Gerda Broekstra.

Tijdens de reis zullen ontmoetingen met de Albanese bevolking centraal staan, want daardoor ontstaat vanzelf onderlinge verbinding.

Gebed gevraagd

‘Ontmoetingen zullen er zijn tijdens de VakantieBijbelweek en de bezoeken die we af gaan leggen, maar zeker ook tijdens het klussen in een huisje waarvan de afgelopen periode het dak al is gerepareerd,’ laat Margreet Visser weten. ‘We zullen dus op verschillende manieren onze handen uit de mouwen steken. Onze belevenissen qua voorbereiding en ook tijdens de reis, zijn te volgen via Facebook en Instagram. We hopen dat een ieder met ons mee wil leven, maar we willen ook vragen om gebed voor de voorbereidingen en de reis, zodat we door zelf gezegend te zijn voor anderen tot zegen mogen zijn.’

De jongelui staan te popelen om kennis te maken met de Albanese families en de hulpverleningsprojecten in de bergdorpen. Zij zullen net als de jongeren die hen voorgingen, een ervaring hebben die ze hun leven lang niet meer zullen vergeten.

De jongerengroep uit Huizen staat samen met Anne-Lise, Margreet, Gerard en Gerda te popelen om naar Albanië te vertrekken.

SPONSOR GEVONDEN:

Nieuwe picknicktafels voor kinderruis

Duurzaamheid is één van de speerpunten van het Albanië Comité. Niet alleen korte termijn noodhulp verlenen, maar ook kijken naar de toekomst en investeren in projecten voor de langere termijn. In het verleden zijn er dan ook mooie dingen gerealiseerd, zoals waterputten, renovaties van scholen, ziekenhuisposten en huisjes.

Vorig jaar werd de betegeling rondom het kinderruis in Mushqeta aangepakt en veranderde het kapotte plein en de dito toegangsweg in een prachtige bestrating. Er kan nu veilig door de kinderen op het plein worden gespeeld en het kinderruis is weer goed bereikbaar voor verkeer. Op het verlanglijstje van de stichting stond ook de aanschaf van nieuwe picknicktafels op het plein van het kinderruis. De kinderen en

kinderhuiswerkers zitten met mooi weer graag buiten om te eten, te knutselen en spelletjes te doen. De tafels die er stonden, waren 20 jaar oud en hoognodig aan vervanging toe. De stichting is dan ook erg blij dat er een sponsor werd gevonden

om nieuwe picknicktafels aan te kunnen schaffen van duurzaam materiaal dat tegen een stootje kan en weer een hele poos meegaat. Er kan weer naar hartenlust gerecreëerd worden op het schoolplein.

Het Albanië Comité is erg blij met de sponsoring van duurzame picknicktafels, waardoor er weer naar hartenlust gerecreëerd kan worden op het schoolplein.

TOTALE OPBRENGST € 3385,38 – DAKRENOVATIE EEN FEIT:

Opbrengst Wikkelkoekenactie boven verwachting

Het Albanië Comité is er nog steeds beduusd van. De opbrengst van de Wikkelkoekenactie heeft de score van voorgaande jaren ruimschoots overschreden. Dankzij

een laatste eindspurt zijn er in totaal 940 wikkelkoeken verkocht, waarvan 25% bestemd is voor een dakrenovatieproject en de VakantieBijbelWeek voor kinderen

uit de bergdorpen. Door deze activiteit hebben ook kinderen uit de allerarmste gezinnen een gezellige belevenis in de zomer en toch een beetje een vakantiegevoel.

De opbrengst van de Wikkelkoekenactie '23 in samenwerking met Bakkerij Kruijmer heeft de score van voorgaande jaren ruimschoots overschreden.

De actie moest even op gang komen, maar in de laatste dagen stroomden de bestellingen nog binnen. Voor Bakkerij Kruijmer, die een kwart van het verkoopbedrag sponsorde, was het flink bakken geblazen. De stichting is heel blij dat de bakkerij dit ook deze keer heeft willen doen. Datzelfde geldt voor Eurorepar Garage Herman Lubbers, die ook dit jaar een mooie ruimte van het bedrijf beschikbaar stelde, waardoor het ophalen van de wikkelkoeken gestroomlijnd verliep. Het Albanië Comité kijkt terug op een goede actie en hoopt deze traditie volgend jaar met Pasen weer voort te zetten.

LEKKERE BAKSELS, PUZZELS EN SJOELBAK MET CHOCOLADEZOENEN:

Succesvolle kramen op Oranjemarkt

Met Koningsdag waren vrijwilligers van het Albanië Comité present met twee kramen vol verkoopspulletjes voor het goede doel. Al vroeg klonk er een schaterlach over de Oranjemarkt, toen er een chocoladezoen door de lucht vloog bij de speciale sjoelbak die dit jaar naast de kraam stond. De sjoelbak was één van de ludieke acties die de jongeren hadden verzorgd, die deze zomer afreizen naar Albanië om de handen uit de mouwen te steken.

Bij de algemene verkoopkraam waren zelfgemaakte en tweedehands spullen te koop en verder potten jam, ingelegd tafelluuk en een flinke stapel Van Haasteren puzzels van de bekende striptekenaar Jan van Haasteren. De andere kraam werd bemenst door jongeren die deze zomer deel gaan nemen aan de jongerenreis om kennis te maken met het hulpverleningswerk in de Albanese bergdorpen. Zij hadden gezorgd voor allerlei lekkere baksels, kaarten en knutselspullen. Naast de kraam stond de genoemde sjoelbak met chocoladezoenen en belangstellenden konden ook

geschminkt worden. De hele dag was het gezellig druk bij beide kramen en de verkoop verliep bijzonder goed. De opbrengst aan het einde van de dag was € 1525,- en daar zijn zowel de vrijwilligers als de jeugd heel dankbaar voor. Met dit bedrag kunnen aankomende zomer mooie activiteiten georganiseerd worden. De algemene kraam bracht € 690,- in het laatje en de kraam van de jongeren maar liefst € 820,-. Een mooi bedrag om in te zetten voor het renovatieproject en de VakantieBijbelweek.

Succesvolle verkoopkramen op de Oranjemarkt van het Albanië Comité, waarbij de jongerengroep maar liefst € 820,- in het laatje bracht met hun baksels en ludieke activiteiten.

Colofon

Stichting Albanië Comité ♥ www.albaniecomite.nl ♥ tel: 06-82603916 (algemeen telefoonnummer)

Voorzitter

PeterJan van de Put
tel: 06-18258229
e-mail: voorzitter@albaniecomite.nl

Secretaris

Laurens Rebel
tel: 06-44850009
e-mail: secretaris@albaniecomite.nl

Penningmeester

Bert Boot
tel: 06-30765708
e-mail: penningmeester@albaniecomite.nl

Fondsenwerving

Pieter van der Poel, Dolf Kos en Cees Bout
e-mail: fondsenwerving@albaniecomite.nl

Inzameling goederen

Pieter van der Poel
tel: 06-82603916

Iedere maandagavond van 19.00 tot 20.30 uur staan vrijwilligers klaar om kleding en hulpgoederen in ontvangst te nemen bij het magazijn aan de Fabrieksweg 2.

Giften

Elke gift is welkom op het volgende rekeningnummer:

NL97 RABO 0329 9600 08

t.n.v. Stichting Albanië Comité

De Stichting Albanië Comité is een algemeen nut beogende instelling en heeft een ANBI-status.

Het drukken en bezorgen van deze Nieuwsbrief is mogelijk gemaakt dankzij sponsoring, waarvoor de Stichting Albanië Comité de sponsors heel hartelijk dankt!